

І. Прокопа, Н. Прокопенко, П. Саблук, В. Сенчагов, В. Синчак, А. Соколовська, П. Стецюк, Р. Тринько, О. Шубравська та ін. Дотичними до неї є праці О. Десятнюк, В. Дем'янишина, О. Кириленко, А. Крисоватого, І. Лютого, С. Юрія, Б. Пшика та інших відомих учених-фінансистів. Всі вони збагатили теорію фінансів нетривіальними досягненнями, забезпечили суттєвий приріст знань щодо можливостей фінансового регулювання розвитку економіки.

Проте М. Бунге – один із засновників Київської політекономічної школи, – указував, що мінливість реальних процесів господарського та фінансового життя вимагає адекватної ”рухливості наших економічних і фінансових знань про них, адже фінансова теорія не може бути догматично закостенілою, оскільки фінансові знання завжди відносні стосовно конкретних умов соціально-економічного розвитку” [2, с. 42].

Тому непересічна цінність доробку попередників для науки й практики та значимість дослідження загальнометодологічних проблем регулювання економіки, чи його окремих важелів, приміром, податкового, бюджетного, цінового, не підмінює необхідності комплексного вирішення цілісної проблеми фінансово-економічного регулювання розвитку аграрного сектору з урахуванням нинішніх реалій, оскільки застосовувані директивні кроки в цьому напрямі наразі не дають бажаного ефекту насамперед унаслідок фрагментарності власне саме через ігнорування того, що фінансові й економічні чинники тісно переплетені.

Список використаних джерел

1. Фінансова думка України: Монографія. За наук. ред. д.е.н., проф. В. М. Федосова. К.: Кондор, Тернопіль: Економічна думка, 2010. У 3 т. Т 1. 687 с.
2. Фінансова думка України. Хрестоматія.ю За наук. ред. д.е.н., проф. В. М. Федосова. К.: Кондор, Тернопіль: Економічна думка, 2010. У 3 т. Т 1. 734 с.

Яцкевич І.В., д.е.н., доцент
ОРИДУ НАДУ при Президентові України, м.
Одеса, Україна

УПРАВЛІННЯ СТАРТАПАМИ: ЗАГАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Сучасні трансформаційні умови виокремлюють інвестиції, які спрямовуються на освоєння та розробку інноваційних продуктів та виступають головним інструментарієм у питанні розвитку й укріплення науково-технічного потенціалу України, при цьому вони покликані забезпечити вагомі конкурентні позиції на світових ринках. Важливо зазначити, що даний напрямок визначено як в Указі Президента України «Стратегія сталого розвитку «Україна - 2020» [1] к у Проекті Закону України «Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року» [2]

У рамках першої Стратегії у векторі розвитку зазначено, що «...забезпечення сталого розвитку держави, проведення структурних реформ та, як наслідок, підвищення стандартів життя. Україна має стати державою з сильною економікою та з передовими інноваціями».

У другій Стратегії зазначається, що визначальним у Стратегії є «...інноваційне спрямування розвитку, яке ґрунтується на активному використанні знань і наукових досягнень, стимулюванні інноваційної діяльності, створенні сприятливого інвестиційного клімату, оновленні виробничих фондів, формуванні високотехнологічних видів діяльності та галузей економіки».

Одним з ефективних напрямків реалізації даних стратегій є формування та розвиток стартапів, головна мета яких – реалізація якогось нетипового проекту, що відрізняється новизною [3].

Стартап – це нещодавно створена компанія (можливо, ще не зареєстрована офіційно, але планує стати офіційною), що будує свій бізнес на основі інновацій або інноваційних технологій, не вийшла на ринок або почала на нього виходити і що володіє обмеженими ресурсами [4]. Іншими словами стартап - це тимчасова структура, яка спрямована на пошук і реалізацію масштабованої бізнес-ідеї [5].

Основними характеристиками стартапів є:

1. Розробка і розвиток продукту (послуги, ідеї), яку пропонує тільки що засноване молоде підприємство (для реалізації проекту необхідно створення юридичної особи), завжди займається команда однодумців. У цій команді у кожного є свої обов'язки, але об'єднує віра в те, що результат загальної справи необхідний людям і зможе покращити життя в цілому.

2. Стартап, як і будь-яке інше починання, потребує грошових вливань. Стартапери – це майже завжди молоді люди, студенти і навіть школярі, які не мають достатньо коштів для розвитку свого проекту, тому і завдання у них інші: вони повинні займатися розробкою продукту (послуги, ідеї) яку пропонують. Отже важливою частиною роботи над проектом є пошук джерел фінансування. Разом з тим, чим далі розвивається проект, тим більший обсяг фінансування йому потрібно.

Для успішного розвитку стартапів потрібна згуртована команда розробників і помічників, а також достатнє фінансування аж до тієї пори, коли проект не стане самоокупним й прибутковим з відповідною системою управління. Зауважимо, що система управління стартапів повинна враховувати особливості їхнього формування та розвитку.

Управління стартапами є необхідною зброєю для виживання і отримання конкурентних переваг на ринку. За відсутності певної концепції управління, стартапи, особливо великі, рідко завершуються вчасно і в межах їх прийнятної вартості. Правильно підібрана методологія веде групу розробників через керований набір дій та інструментів, спрямованих на досягнення бажаних результатів, що переглядається.

Стартап долає кілька основних етапів на шляху свого формування під час якого визначається система управління.

Основні етапи формування та розвитку стартапів, який є приблизними і залежить від мети і спрямованості проекту, від сфери його діяльності та інших критеріїв, які будуть впливати на швидкість розвитку, на кількість і рівень інвестицій в проект, на результат діяльності підприємства-початківця. А саме:

Етап 1. Зародження стартапу. Це стадія появи ідеї. Тієї самої виняткової ідеї, в основі якої лежить якийсь інноваційний продукт, послуга, технологія, здатна покращити і полегшити життя, змінити існуючий товар, посилити ефект від дії препарату і так далі, залежно від сфери діяльності творця ідеї.

Етап 2. Становлення стартапу. На посівній стадії розвитку стартапу вже існує робоча модель, створена злагоджена команда, у якій чітко розподілені функції кожного її члена, складена детальна стратегія просування проекту на ринок чи у середовище, зареєстровано юридичну особу, зроблені перші кроки в рекламі та пошуку інвесторів.

Етап 3. Ранній розвиток проекту. Стадія раннього розвитку характеризується наявністю діючого підприємства, яке приносить прибуток, посідає помітне місце на ринку або в іншому споживчому середовищі і має популярність серед користувачів продуктом.

Етап 4. Розширення стартапу. Розширення – це стадія, коли підприємство має завершений функціональний продукт, що приносить постійний прибуток. Маркетингова стратегія на цьому етапі відпрацьована до дрібниць, і підприємство готове до масштабування, тобто збільшення обсягів продажу, розповсюдження в суміжних сферах діяльності або залучення масового кола споживачів.

Етап 5. Зрілість проекту. зазвичай, етап зрілості говорить про те, що стартап перетворився на серйозну діяльність, коли підприємство посідає на ринку лідируюче або близьке до нього місце, має високу окупність, штат підприємства становить команда висококваліфікованих фахівців і їх робота налагоджена.

Система управління стартапів складається з таких напрямів як:

- управління комунікаціями;
- управління завданнями;
- обмін документами, планами, бюджетами та їх зберігання;
- управління ризиками;
- регулярне управління роботою команди;
- оцінка вкладу співробітників із визначенням індивідуальних і загальних результатів;
- формування інформації для зацікавлених осіб (менеджменту, інвесторів) про стан портфеля стартапів.

Система управління стартапами повина будуватись на основі системи управління бізнес-процес - Business Process Management System (BPM) - забезпечує швидке і легке налаштування, що дозволяє оперативно почати працювати в єдиному інформаційному середовищі.

BPM - концепція процесного управління організацією, що розглядає бізнес-процеси як особливі ресурси підприємства, що безперервно адаптуються до постійних змін, і що ґрунтується на таких принципах, як зрозумілість і видимість бізнес-процесів в організації за рахунок їх моделювання, з використанням формальних нотацій, використання програмного забезпечення моделювання, моніторингу й аналізу бізнес-процесів, можливість динамічно перестроювання моделі бізнес-процесу сими учасників і засібами програмної системи [4].

За допомогою BPM-систем відділ інформаційних технологій стартапу може моделювати існуючі бізнес-процеси і впроваджувати нові. BPM дозволяє стартапу бути гнучким і швидко підлаштовуватися під зміни навколишнього бізнес-середовища.

BPM-системи допомагають в управлінні різноманітним бізнес-процесам, що існують в діяльності стартапу. З їх допомогою стає можливим створювати наочні графічні схеми, аналізувати ситуацію і вдосконалювати, оптимізувати діяльність стартапу. Таким чином, ключова мета систем - підвищення «віддачі» від управління й роботи стартапу в цілому. Для цього при розробці BPM-систем передбачаються механізми визначення слабких та уразливих «точок».

Управління стартапом, незалежно від розміру тимчасового підприємства, управління повинне бути простим. Кожна група розробників повинна вибрати для себе найбільш зручну методологію, яка максимально підходить під заплановану бізнес-ідею.

Список використаних джерел:

1. Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020»: Указ Президента України від 12.01.2015р. № 2/2015. URL <https://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>
2. Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року: Проект Закону України від 07.08.2018 р. № 9015 URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH6YF00A.html
3. Ситник Н. І. Менеджмент стартапів ¶ URL: https://kpi-fict-ip32.github.io/Blog/s09/startup_management.html
4. Вікіпедія: веб-сайт. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%82%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B0%D0%BF>
5. Стартап — що це таке: визначення та значення терміна, етапи розвитку Startup-проекту + ТОП-10 кращих ідей для стартапу з мінімальними вкладеннями: веб-сайт. URL: <http://itstatti.in.ua/zarobitok-v-interneti/161-startap-shcho-tse-take.html>